

BETÆNKNING**Afgivet af Erhvervs- og Råstofudvalget****vedrørende****Forslag til: Inatsisartutlov om lokale mineralaktiviteter**

FremSAT af Naalakkersuisoq for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling

Afgivet til forslagens 2. behandling

Udvalget har under behandlingen [senest] bestået af:

Medlem af Inatsisartut Karl Tobiassen, Siumut, Formand

Medlem af Inatsisartut Aqqalu Jerimiassen, Atassut, Næstformand

Medlem af Inatsisartut Lars Poulsen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Kuno Fencker, Siumut

Medlem af Inatsisartut Adam Kristensen, Inuit Ataatigiit, Udvalgsmedlem suppleant

Medlem af Inatsisartut Mikivsuk Thomassen, Inuit Ataatigiit

Medlem af Inatsisartut Knud Mathiassen, Naleraq

Udvalget har efter 1. behandlingen den 9. april 2024 under FM2024 gennemgået forslaget.

Forslagets indhold og formål

Naalakkersuisut oplyser, at formålet med forslaget til Inatsisartutlov om lokale mineralaktiviteter er at skabe en mere overskuelig, enkel og brugervenlig lovgivning, der liberaliserer lokales adgang til udnyttelse af mineraler. Med lovforslaget ønsker Naalakkersuisut at tilgodese lokalbefolkningen og fremme lokale mineralvirksomheder.

Forslag til Inatsisartutlov om lokale mineralaktiviteter er en rammelov og finder anvendelse på følgende aktiviteter:

1. Enkeltpersoners indsamling og brydning af mineraler uden tilladelse
2. Småskalaområdet
3. Udnyttelse af grus, sten og lignende mineraler til brug som byggematerialer eller anlægsmaterialer ved et byggeprojekt eller et anlægsprojekt i Grønland.

Formålet med en rammelov er at fastsætte de væsentligste principper for forvaltningen af området. Naalakkersuisut bemyndiges inden for denne ramme til at fastsætte nærmere bestemmelser og vilkår. Dette betyder, at Naalakkersuisut blandt andet kan fastsætte bestemmelser i bekendtgørelser, modeltilladelser og standardvilkår for tilladelser og godkendelser, som meddeles til en rettighedshaver eller en berettiget efter en godkendelse. Udvalget bemærker, at flere steder i lovforslaget har Naalakkersuisut bemyndigelse til at fastsætte nærmere bestemmelser. Udvalget anbefaler Naalakkersuisut snarest muligt at benytte disse bemyndigelser til at fastsætte klare rammer for tilladelser m.v., så der sikres en ensartet og gennemsigtig sagsbehandling.

Forslagets nærmere indhold er beskrevet i forslagets almindelige bemærkninger under kapitel 2, Hovedpunkter i forslaget, hvortil der henvises.

Førstebehandling af forslaget i Inatsisartut

Under førstebehandlingen var der en omfangsrig debat om lovforslaget. Der var en overordnet opbakning til forslaget, dog med ønske om nogle justeringer. Særligt blev begreberne ”fastboende” og ”ikke fastboende” diskuteret, samt hvorvidt forslaget vil hæmme investeringslysten for udefrakommende mineselskaber. Endvidere blev der udtrykt bekymring for sikringen af miljø og sikkerhedsforhold, samt hvorvidt Naalakkersuisut har forholdt sig tilstrækkeligt til de indkomne høringssvar og i relevant omfang indarbejdet disse i forslaget. Der var bred enighed om behovet for en afklaring af, hvilke hensyn der bør prioriteres i forvaltningen af lokale mineralaktiviteter. På den baggrund blev lovforslaget henvist til videre behandling i Erhvervs og- Råstofudvalget.

Høringssvar

Forslaget var i høring fra den 12. oktober til den 17. november 2023.

De afgivne høringssvar er vedlagt lovforslaget, hvilket er i overensstemmelse med formkravene opstillet af Inatsisartuts Formandskab.

Udvalget bemærker, at det i høringssvarnotet fremgår, at ”høringssvarene er gengivet i forkortet udgave”. Der er intet til hinder for denne fremgangsmåde, så længe den loyalt beskriver høringssvarene.

Udvalgets øvrige bemærkninger til høringmaterialet:

Udvalget bemærker indledningsvis, at SIKs høringssvar ikke er blevet kommenteret af Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling. Der er kun kommenteret bilag 3 i Masiks høringssvar, som er et brev fra SIK. Hertil bemærker udvalget, at Bluejay Mining Plc i deres høringssvar har fremhørt en række spørgsmål, som ikke er kommenteret af Departement for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling.

Deputationer den 19. april 2024

Udvalget har under udvalgsbehandlingen haft foretræde af Nuuk Gemstone. Delegationen fremførte deres synspunkter og vurdering af forslagets konsekvenser for småskalaaktører.

Orienteringsmøder

Udvalget blev inviteret til et orienteringsmøde med Naalakkersuisoq for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling den 3. april 2024, hvor Naalakkersuisoq gennemgik lovforslaget. Materialet fra mødet er vedlagt som bilag 1.

Udvalget har som led i udvalgets behandling af forslaget haft orienteringsmøde med Naalakkersuisoq for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling den 2. maj 2024. Kopi af indkaldelsen til orienteringsmødet, og Naalakkersuisoq for Erhverv, Handel, Råstoffer, Justitsområdet og Ligestillings besvarelse til de spørgsmål, der blev drøftet under orienteringsmødet, er vedlagt nærværende betænkning som bilag 2.

Udvalgets behandling af forslaget

Under 1. behandlingen i Inatsisartut blev der fremsat ønsker om præcisering af specifikke bestemmelser og begreber i forslaget. Udvalget forholder sig indledningsvist til disse ønsker.

Ønske om præcisering af begrebet ”radioaktive mineraler” (§ 6, stk. 2 og § 13, stk. 1)

Der blev under 1. behandlingen i Inatsisartut udtrykt bekymring for, at forbuddet mod at indsamle, bryde eller udføre radioaktive mineraler vil have konsekvenser for udviklingen af småskalaaktiviteter, herunder for smykkeindustrien. Hertil blev der fremsat ønske om præcisering af, hvilke mineraler der anses som ”radioaktive mineraler”. Af bemærkningerne til forslaget fremgår, at der ved radioaktive mineraler forstås mineraler, der indeholder radioaktive grundstoffer.

Endvidere blev der sat spørgsmålstejn ved, hvordan Naalakkersuisut vil føre tilsyn med forbuddet mod at indsamle og bryde radioaktive mineraler, samt hvad det stiller af krav til småskalaoperatører. Udvalget har drøftet disse forhold, og stillet uddybende spørgsmål til Naalakkersuisut. Der henvises i denne forbindelse til Naalakkersuisuts besvarelse af 2. maj 2024, bilag 2.

Udvalget opfordrer Naalakkersuisut til at fremsætte et ændringsforslag til bestemmelsen, således at det klart fremgår, at personer uden tilladelse og rettighedshavere efter småskalatilladelser ikke må udnytte mineraler med et uranindhold på mere end 100 ppm.

Begrebet ”ikke fastboende” (§ 8 og § 9)

Udvalget bemærker, at forslaget opererer med 2 kategorier af ”ikke fastboende”:

(§8)

Personer, der har opholdt sig i Grønland i mere end 3 måneder, men som ikke lever op til betingelserne for definitionen af fastboende, jf. § 5, stk. 3. Disse personer kan foretage ikke-erhvervsmæssig indsamling af løstliggende mineraler op til 1 kg i et kalenderår. Dermed er brydning ved hjælp af værktøjer af enhver art udelukket. Disse personer kan uden eksportgodkendelse udføre indsamlede løstliggende mineraler op til 1 kg i et kalenderår. Mineraler udover denne mængdebegrænsning kan udføres, hvis det kan dokumenteres, at mineralerne er købt af en fastboende eller indsamlet i videnskabeligt øjemed.

(§9)

En person, der ikke er fastboende, og som ikke har opholdt sig i landet i de forudgående 3 måneder, jf. § 9, stk. 1.

Disse personer må ikke indsamle eller bryde mineraler, medmindre det foregår i forbindelse med en guidet mineraltur. Disse personer må kun eksportere mineraler i det omfang, de har fået en eksportgodkendelse hertil, eller det kan dokumenteres, at mineralerne er købt af en fastboende.

Under 1. behandlingen af forslaget blev der udtrykt bekymring for, at ikke fastboende, herunder turister, kan udføre særligt værdifulde mineraler, som f.eks. guld.

Udvalget deler Inatsisartuts bekymring om de begrænsede muligheder for kontrol med udførsel af mineraler. Udvalget finder det derfor vigtigt, at Naalakkersuisut arbejder for at forbedre kontrolmyndighedernes beføjelser, så det i endnu højere grad kan sikres, at landets ressourcer og værdier ikke uretmæssigt udføres.

Ønske om præcisering af retten til udførsel af mineraler i videnskabeligt øjemed (§ 9, stk. 4, og § 34, stk. 1) og fastsættelse af bestemmelser herom

Efter forslaget kan en person, der ikke er fastboende, uden eksportgodkendelse foretage udførsel af mineraler, der er indsamlet eller brudt i videnskabeligt øjemed.

Under 1. behandlingen blev der udtrykt bekymring for, at der ikke er fastsat nærmere krav til, hvornår indsamling, brydning og udførsel af mineraler kan anses at ske i videnskabeligt øjemed. Udvalget bemærker, at Naalakkersuisut i henhold til forslagets § 12, stk. 1, har hjemmel til at fastsætte nærmere bestemmelser om indsamling, brydning og udførsel af mineraler efter det pågældende kapitel.

Under udvalgets behandling af forslaget har udvalget anmodet Naalakkersuisoq om at forholde sig til bekymringen. Naalakkersuisoq har orienteret udvalget om, at der vil blive stillet krav til dokumentation for, at udførsel sker i videnskabeligt øjemed, se bilag 2.

Udvalget finder det vigtigt, at disse krav vil blive specificeret i en kommende bekendtgørelse.

Begrebet ”fastboende”

Under 1. behandlingen blev definitionen af fastboende i lovforslaget drøftet, hvorfor det blev ønsket, at dette blev behandlet grundigt i udvalget.

Efter bestemmelsen defineres fastboende som en person, der har fast bopæl i Grønland og er fuldt skattepligtig til Grønland – og som har været dette i de forudgående 5 år, jf. § 5 stk. 3.

I forbindelse med behandlingen af lovforslaget, har udvalget drøftet, om bopælskravet skal hæves fra 5 år til 10 år. På den baggrund har udvalget fremsat et spørgsmål til

Naalakkersuisut om, hvilke overvejelser der er ved en forlængelse til 10 år (se bilag 2).

Udvalget mener, at Naalakkersuisut i fremtidig lovgivning bør fastsætte et bopælskrav på 10 år, da udvalget finder det vigtigt, at landets ressourcer tilkommer fastboende grønlændere.

Herved vil vi også styrke vort lands vej mod selvstændighed.

Der blev under 1. behandlingen nævnt, at grønlændere, som f.eks. bor i Danmark, ikke bliver defineret som fastboende i nærværende lovforslag. Udvalget bemærker, at Naalakkersuisut efter § 7, stk. 5, har mulighed for at dispensere fra betingelserne om ophold og skattepligt for fastboende. Udvalget finder det vigtigt, at grønlændere, der af uddannelsesmæssige eller lignende årsager har haft ophold uden for landet, ikke bliver omfattet af tilknytningskravet på 5 år. Udvalget er opmærksomme på, at der med bemyndigelsesbestemmelsen er givet Naalakkersuisut adgang til at dispensere fra dette krav, men udvalget ønsker, at undtagelsen skal fremgå direkte af lovteksten.

Udvalget opfordrer derfor til, at Naalakkersuisut fremsætter et ændringsforslag, således at grønlændere, der har haft midlertidigt ophold i et andet land, ikke er omfattet af tilknytningskravet.

Udvalget noterer sig, at ILO 169 blev omtalt under 1. behandlingen, hvorfor der henvises til betænkning for EM23/92, som bl.a. omhandler anvendelsen af ILO 169 i Grønland.

Muligheder for fastboende:

Udvalget bemærker, at der under 1. behandlingen var generel opbakning til at udvikle lokale mineralaktiviteter. Udvalget bemærker, at fastboende personer fremover uden tilladelse må bryde mineraler erhvervsmæssigt samt benytte håndholdte ikke-mekaniske og mekaniske hjælpemidler. Endvidere kan fastboende personer fremadrettet frit udføre mineraler fra Grønland uanset mængde, og uanset om mineralerne er indsamlet eller brudt i erhvervsmæssigt eller ikke-erhvervsmæssigt øjemed. Forslaget udfaser den såkaldte 100.000 kr. grænse, som er kendt fra den nuværende råstoflov. Dermed er det ikke længere mineralernes værdi, som afgør, om den fastboende skal have en tilladelse. Fremadrettet er der kun krav om tilladelse, hvis den fastboende ønsker eneret for et område eller ønsker at anvende mere end blot håndholdte hjælpemidler.

Områdebegrænsninger for brydning og indsamling efter §§ 7 og 8 (§ 10)

Efter §§ 7 og 8 må indsamling og brydning ikke foretages i følgende områder:

”1) Områder omfattet af en udnyttelsestilladelse eller materialegodkendelse efter Inatsisartutloven.

2) Områder omfattet af en udnyttelsestilladelse efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter.

3) Områder omfattet af et kommissorium efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter § 44, efter kommissoriet er sendt i offentlig høring.

4) Et geologisk fredet område.

Stk. 2. Ved brydning af mineraler efter § 7, i et område omfattet af en efterforskningsstilladelse efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter, må mineraler omfattet af efterforskningsstilladelsen alene brydes som biprodukt.

Stk. 3. Indsamling og brydning efter §§ 7 og 8 i områder omfattet af en efterforskningsstilladelse efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter, skal udføres med respekt for aktiviteter der udføres efter efterforskningsstilladelsen.

Stk. 4. Indsamling og brydning efter stk. 1 og 2 kan dog finde sted i områder omfattet af stk. 1, nr. 1-3 og stk. 2, hvis indsamleren kan dokumentere en skriftlig gyldig aftale herom med rettighedshaveren til tilladelsen eller godkendelsen.”

Udvalget bemærker, at det efter forslaget er muligt for lokale aktører at have aktiviteter i områder, hvor der er givet en efterforskningsstilladelse til et selskab efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter. Dog må lokale aktører kun bryde mineraler, der ikke er omfattet af selskabets efterforskningsstilladelse. Dette for at undgå at kompromittere selskabets eneret til efterforskning. Udvalget bemærker, at det efter forslaget kun vil være lokale operatører, der har ret til at udnytte smykkesten og andre særlige samlemineraler. Det fremgår af § 77, stk. 5, at forslaget ikke vil påvirke tilladelser meddelt før 1. oktober 2024.

Udvalget har spurgt Naalakkersuisut ind til, hvilke overvejelser der bliver gjort ift. at fremme mulighederne for aftaler mellem småskalaaktører og rettighedshavere – se bilag 2.

Geoturisme (§ 11)

Med forslaget liberaliseres rammerne for geoturisme. Fastboende får mulighed for at arrangere guidede mineralture uden krav om tilladelse eller godkendelse fra myndighederne. Deltagere i guidede mineralture må udføre de samme aktiviteter som den fastboende, der arrangerer turen. Såfremt deltageren ønsker at udføre mineraler, finder reglerne herom i §§ 8 og 9 for ikke-fastboende imidlertid anvendelse. Udvalget bemærker hertil, at der ikke er fastsat nærmere krav til dokumentation for køb af mineraler fra fastboende udover, at der skal fremvises en kvittering.

Efter §11 kan der ikke gennemføres guideture i følgende områder:

”Stk. 4. Ture efter stk. 1 kan ikke omfatte følgende områder:

1) Områder omfattet af en udnyttelsestilladelse eller materialegodkendelse efter Inatsisartutloven,

- 2) *Områder omfattet af en udnyttelsestilladelse efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter.*
- 3) *Områder omfattet af et kommissorium efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter § 44, efter kommissoriet er sendt i offentlig høring.*

4) *Et geologisk fredet område.*

Stk. 5. Ture efter stk. 1 kan dog finde sted i områder omfattet af stk. 2, nr. 1-3, hvis indsamleren kan dokumentere en skriftlig aftale herom med rettighedshaveren til tilladelsen eller godkendelsen”.

250.000 kr. beløbsgrænse for nedlukningsplan

Som noget nyt defineres lokale mineralaktiviteter som den estimerede udgift for, hvad det vil koste en tredjemand at gennemføre nedlukningen, og må højst udgøre 250.000 kr., jf. § 5, sk 2. Dette betyder, at såfremt at nedlukningsplanen til en eneretstilladelse vurderes højere end 250.000 kr., skal tilladelsen i stedet reguleres af Inatsisartutlov om mineralaktiviteter. Udvalget bemærker, at definitionen af lokale mineralaktiviteter derved ikke omfatter lokale mineralaktiviteter uden tilladelse.

I høringssvarene fra Kommune Kujalleq og Grønlands Erhverv er der foreslået, at denne beløbsgrænse bør hæves eller gøres variabel. Grønlands Erhverv fremfører, at nogle steder i Grønland kan småskalaktivitet være forbundet med store transportomkostninger i forbindelse med oprydning. Udvalget bemærker, at Naalakkersuisut har svaret: ” *Beløbsgrænsen er fastsat for at have et objektive kriterie for, hvor stort et omfang aktiviteterne under en tilladelse med eneret til lokale mineralaktiviteter kan være, før der kræves en tilladelse efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter. Transportomkostningerne vil udgøre en forholdsmæssigt større del af oprydningssomkostningerne, jo sværere tilgængeligt et område er. Én af grundene til, at man har valgt dette kriterie er, at det i tilfælde af manglende oprydning vil være landskassen, der skal dække omkostningerne. Udgiften for landskassen vil være den samme, uanset hvor stor en del transportomkostningerne udgør¹.*

Udvalget har ved skriftlige spørgsmål bedt om en uddybning af ovenstående høringssvar – se bilag 2.

Naalakkersuisut bemærker hertil, at beløbsgrænsen er fastsat med et fokus på det totale beløb, der kan belaste Landskassen i det tilfælde, at en rettighedshaver ikke rydder op i henhold til nedlukningsplanen.

Naalakkersuisut har dog forståelse for, at en absolut grænse på 250.000 kr. kan besværliggøre småskalprojekter, der vil have særligt store transportomkostninger. Der foreslås derfor en ny formulering af bestemmelsen.

¹ Bemærkninger til forslaget s. 96

Udvalget deler denne opfattelse og *opfordrer Naalakkersuisut* til at fremkomme med ændringsforslag således, at transportomkostninger ikke vil blive medregnet i de 250.000 kr.

Eneret:

Efter § 13 kan der for et nærmere afgrænset område og på nærmere fastsatte vilkår meddeles en eneretstilladelse til lokale mineralaktiviteter. Tilladelser meddelt efter bestemmelsen omfatter både efterforskning og udnyttelse. Alle mineraler er omfattet undtagen radioaktive mineraler. Eneretten indebærer, at der ikke kan meddeles en konkurrerende tilladelse for det samme område. Naalakkersuisut oplyser, at tilladelsesperioden forlænges til 5 år, således at tilladelsesperioden får samme varighed som en almindelig efterforskningstilladelse efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter. Fremadrettet er rettighedshaveren til en eneretstilladelse forpligtet til at indsende en udnyttelses- og nedlukningsplan. Dette er en delvis videreførelse af den nuværende Råstoflov. Forslaget har endvidere bestemmelser om, hvad en udnyttelses- og nedlukningsplan skal indeholde, ligesom der sikres hjemmel til at kræve sikkerhedsstillelse for nedlukningsaktiviteter.

Rettighedshaverkredsen

Bestemmelsen er en nyskabelse i forhold til gældende råstoflov.

Mens den nuværende råstoflovs småskalatilladelser kun meddeles til fysiske personer, indeholder forslaget krav om, at rettighedshaver skal være enten en enkeltmandsvirksomhed eller et ApS eller A/S. Den bestemmende indflydelse i selskabet skal dog være kontrolleret af fysiske personer, som opfylder flg. krav:

- 1) Personen skal have folkeregisteradresse i Grønland, samt have opfyldt dette krav i mindst de forudgående 5 år.
- 2) Personen skal være fuldt skattepligtig til Grønland, samt have opfyldt dette krav i mindst de forudgående 5 år.
- 3) Personen skal være myndig.

Naalakkersuisut oplyser, at mulighederne for at sikre finansiering m.v. dermed forbedres, samtidigt med at kravet om personernes tilknytning til Grønland bevares.

Udvalget bemærker, at efter bestemmelsen kan samme rettighedshaver ikke være meddelt flere end 5 tilladelser i samme kalenderår (§ 14, stk. 4). Naalakkersuisut oplyser, at formålet med bestemmelsen er at modvirke såkaldt stråmandsvirksomhed. Udvalget bemærker, at rettighedshaveren i hele tilladelsesperioden skal have den nødvendige sagkundskab og finansielle kapacitet til at udføre aktiviteterne efter tilladelsen og opfylde forpligtelserne vedrørende tilladelsen og aktiviteterne efter tilladelsen (§ 14, stk. 5). Efter § 15 kan en tilladelse efter nærmere betingelser forlænges med først 5 år, og dernæst for 3-årige perioder, dog til maksimalt 30 år samlet.

Tilladelsesområde (§ 17)

”Tilladelsesområdet for en tilladelse til lokale mineralaktiviteter fastsættes for et areal på 1 kvadratkilometer.

Stk. 2. Tilladelsesområdet kan ikke omfatte følgende områder:

- 1) Område omfattet af en udnyttelsestilladelse eller materialegodkendelse efter Inatsisartutloven.*
- 2) Område omfattet af en tilladelse med eneret efter Inatsisartutlov om mineralaktiviteter.*
- 3) Et geologisk fredet område.”*

Royalty

Udvalget bemærker, at forslaget indeholder hjemmel til, at Naalakkersuisut kan fastsætte royalty (§ 29).

Lokale mineralaktiviteter og mineselskaber

Udvalget bemærker, at der under 1. behandling var opbakning til hensigten med at liberalisere loven og dermed gøre det nemmere for fastboende at udføre lokale mineralaktiviteter. Hertil blev der udtrykt vigtigheden af, at mineralindustrien udvikles med det sigte at differentiere Grønlands økonomi. I den forbindelse bemærker udvalget, at der blev fremsat ønske om, at udvalget grundigt forholder sig til de indkomne høringssvars belyste problematikker, og hvorvidt Naalakkersuisut har imødekommet hørringsvarene. Der blev særligt fremhævet, at udvalget bør forholde sig til, hvorvidt forslaget er lykkedes med Naalakkersuisuts hensigt om at forbedre forholdene for småskalaoperatører uden mineindustriens udvikling kompromitteres.

Internationale standarder og god praksis

Under 1. behandlingen blev vigtigheden af at internationale standarder er tilpasset arktiske forhold i lovens § 1, stk. 2, nævnt. I den forbindelse bemærker udvalget, at BlueJay ønskede en uddybning af, hvilke internationale standarder og god praksis Naalakkersuisut har udarbejdet deres lovforslag efter. Udvalget bemærker, at dette har Naalakkersuisut ikke svaret på. Grønlands Erhverv fremfører i deres høringssvar, at det er uklart, hvad det stiller af krav til småskalabranschen at aktiviteter, der udøves i henhold til lovens § 1, stk. 2, skal udføres efter anerkendt god international praksis under tilsvarende forhold. Udvalget bemærker, at Naalakkersuisut svarer:

”internationale standarder” og ”best available praksis” er dynamiske begreber, der ændrer sig over tid. En nærmere regulering findes derfor bedst varetaget i bekendtgørelsesform”².

Udvalget har ved skriftlige spørgsmål anmodet Naalakkersuisoq om uddybning – se bilag 2.

²Bemærkninger til forslaget s. 98

Udvalget finder det vigtigt fortsat at følge udviklingen i den arktiske region. Udvalget er derfor enig i, at rammesætning bør ske via bekendtgørelser, hvor reglerne løbende kan tilpasses teknologiske fremskridt og ny viden.

Forslagets økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser ved forslaget realiseres er beskrevet under forslaget almindelige bemærkninger. Det er her anført, at det med nærværende forslag er forbundet med stor usikkerhed at forsøge at estimere beløbsmæssigt, hvad forslaget har af økonomiske konsekvenser for det offentlige. Mineralsektoren er i høj grad påvirket af globale konjunkturer, herunder verdensmarkedsprisen for mineraler. Endvidere oplyser Naalakkersuisut, at mange og meget forskellige og varierende forhold vil have betydning for de positive såvel som negative virkninger.

Såfremt der opstår behov for at afsætte midler til faglig opkvalificering og udvidelse af personale indenfor forvaltning af mineralområdet, oplyser Naalakkersuisut, at disse så vidt muligt vil blive dækket af rettighedshaverens refusion af udgifter ved myndighedsbehandling. Samlet set vurderer Naalakkersuisut, at forslaget ikke vil have væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige, erhvervslivet samt miljø, natur og folkesundhed.

Udvalget finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at anlægge en anden vurdering.

Udvalgets indstillinger

- **Et flertal i udvalget** bestående af Inuit Ataqatigiit og Siumut indstiller forslaget til vedtagelse i den form, forslaget har, når Naalakkersuisut har fremsat de foroven nævnte opfordringer til ændringer.
- **Et mindretal** i udvalget bestående af Naleraq skal om forslaget bemærke:

”Vi i Naleraq har lagt mærke til at man ikke ønsker at gøre noget ved identitetsspørgsmålet.

På baggrund af Naalakkersuisoq udtalelse om punkterne 75 og 123 er det ikke alle der bor i vores land der har stemmeret til selvstændighed.

Dette understøttes af Selvstyrekommissionens bilag 7³.

Derfor er vi fra Naleraq kede af at man stadig ikke forsvarer grønlandernes rettigheder på baggrund af ILO-169 samt rettighederne på baggrund af UNDRIP.

Vi fra Naleraq er uenige i saksarbejdet. I dag syv måneder, i morgen fem år. Hvilke krav vil man mon stille i overmorgen.

³ <https://naleraq.gl/wp-content/uploads/2023/03/Ilanngussaq-7-Inuiaat-Kalaallit.pdf>

Hvis rettighederne/kravene skal være ens for Inuit og tilflyttere for udnyttelsen af mineraler, at man fastsætter at man ikke følger ILO-169 samt UNDRIP, vil de så miste deres rettigheder når selvstændighed indføres?

Ikke mindst vægter vi i Naleraq at loven gælder lige for alle. Hvis man helst undgår der er efterforskning/udvinding så er det på tide at melde ud om det højt og tydeligt i stedet for at vi hvert år har udgifter til et Departement”.

Med disse bemærkninger, og med den i betænkningen anførte forståelse, skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Karl Tobiassen
Formand

Aqqalu Jerimiassen
Næstformand

Adam Kristensen

Mikivsuk Thomassen

Lars Poulsen

Kuno Fencker

Knud Mathiassen